

Arrest

nr. 83 065 van 15 juni 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 15 februari 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 10 januari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 28 maart 2012.

Gelet op de beschikking van 5 april 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. COEL verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

1. Op 10 januari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing wordt op 16 januari 2011 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing.

In een schrijven van 6 maart 2012, aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ter kennis gebracht per bode op 7 maart 2012, brengt de verwerende partij refererend naar onderhavige zaak met nummer 90 010, de Raad op de hoogte van wat volgt:

“Mevrouw de hoofdgriffier,

Refererend naar het verzoekschrift van 27.02.2012, wens ik u op de hoogte te stellen dat de Dienst Vreemdelingenzaken besloten heeft om de beslissing dd. 10 januari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis ongegrond werd verklaard en het daarmee samenhangende bevel om het grondgebied te verlaten in te trekken.”

Ten gevolge van de intrekking van de bestreden beslissing door de Dienst Vreemdelingenzaken is het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp geworden.

2. In haar verzoek tot horen van 28 maart 2012 bevestigt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing is ingetrokken, maar nuanceert zij dat de procedure niet doelloos is, doch doelloos is geworden door het handelen van de verwerende partij, zodat het haar niet als passend voorkomt het door haar gevorderde zonder meer af te wijzen, met alle gevolgen vanden. Zij kan niet aanvaarden dat de Raad de vordering zonder meer zou verwerpen daar zij vreest voor de perceptie dat het statistisch groot aantal verwerpingsarresten hun oorsprong vindt in kwalitatief slechte inleidende verzoekschriften. Te meer daar nergens wordt aangegeven dat het beroep doelloos is geworden louter en alleen door het handelen van de verwerende partij. Zij wenst dat de procedure wordt voortgezet en herhaalt hierbij alle in haar inleidend verzoekschrift ontwikkelde middelen. *In fine* van haar verzoek tot horen vraagt zij dan ook kennis te nemen van haar argumenten en het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren om dienvolgens vast te stellen dat de procedure doelloos is geworden.

Vooreerst merkt de Raad op dat verzoekende partij er bij voormelde uiterst voorbarige en speculatieve uiteenzetting volledig aan voorbijgaat dat zij er in toepassing van artikel 39/73 van de vreemdelingenwet middels een op 20 maart 2012 aangetekend verzonden beschikking van op de hoogte werd gesteld om welke reden de kamervoorzitter met betrekking tot voorliggend beroep van oordeel is dat een mondeling debat op een terechtzitting geen meerwaarde heeft en het beroep aldus via een louter schriftelijke procedure dient te worden behandeld, met name: *“De bestreden beslissing werd ingetrokken. Het beroep is derhalve doelloos”*. De stelling van de verzoekende partij als zou *“nergens (...) worden aangegeven dat het beroep doelloos geworden is louter en alleen door het handelen van de verwerende partij, in casu door de intrekking van de bestreden beslissing”* mist bijgevolg feitelijke grondslag en komt de Raad daarenboven tegenstrijdig voor gezien de verzoekende partij het doelloos worden van het beroep ingevolge het handelen van de verwerende partij zelf specificeert als *“in casu door de intrekking van de bestreden beslissing”*.

Vervolgens benadrukt de Raad dat de intrekking van de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat de thans aangevochten akte met retroactieve kracht uit het rechtsverkeer verdwijnt en dus worden geacht nooit te hebben bestaan. De intrekking van de bestreden beslissing ontnemt per definitie het voorwerp aan het annulatieberoep. Het beroep tot nietigverklaring is zonder voorwerp en dient te worden verworpen (zie J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 270). De vraag van de verzoekende partij tot voortzetting van de procedure, het hernemen van alle in haar inleidend verzoekschrift ontwikkelde middelen en het verzoek *in fine* van haar vraag tot horen het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, is dienvolgens volstrekt zinledig.

De Raad wijst erop dat het betoog van de verzoekende partij in haar verzoek tot horen geen afbreuk kan doen aan het feit dat door de intrekking van de bestreden beslissing het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp is geworden en derhalve dient te worden verworpen. Ter terechtzitting van 25 april 2012 beperkt de verzoekende partij zich tot het verwijzen naar haar verzoek tot horen van 28 maart 2012 en worden aldus geen elementen bijgebracht die ertoe zouden nopen anders te oordelen over het voorgaande.

3. Tenslotte voert de verzoekende partij in haar verzoek tot horen van 28 maart 2012 aan dat nog moet worden recht gedaan over *“de gerechtskosten”*, teneinde te vermijden dat de Raad deze ten haren laste zou leggen.

Met betrekking tot “*de gerechtskosten*” wijst de Raad erop dat de verzoekende partij het voordeel van de *pro deo* geniet en derhalve overeenkomstig artikel 39/68-1, § 1, 1° van de vreemdelingenwet het rolrecht van 175 euro niet verschuldigd is. Zodoende kan dit rolrecht hoe dan ook niet ter haren laste gelegd worden, noch van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. BAMPS,

voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS